

داکتر سخی اشرف زی سیدکاغذ

05-07-02011

روش ناسالم سیاسی و فروپاشی جامعه مدنی

در مسیر بنیست سیاسی، بحران اقتصادی و روش عقب‌گرایی

افغانستان در یک حالت اضطراری قرار دارد که هر روز وضع سیاسی، نظامی و اجتماعی کشور نظریه فقدان ذهنیت سالم سیاسی و نارسائی های اداری و اجتماعی بدتر شده و حتی زحمات و کوشش های کشور های کمک دهنده بین المللی رابه یاس مبدل ساخته است و جامعه بین المللی به این نتیجه رسیده است که جد و جهد شان برای بهبود اجتماعی و اقتصادی به موفقیتی نه انجامید و روز بروز و به تدریج از این کشور فاصله میگیرند و به این مفکوره رسیده اند که مملکت را بحال خودش بگذارند که در گرداب قوم گرایی و قبیله گرایی عوطه ورو باز بجان یکدیگر افتاده و مانند سابق برای هریک از اقوام گور های دستجمعی ایجاد کنند.

گروپ بحران بین المللی در گزارش اخیر خود نوشت: "یک دهه بعد از مداخله نظامی امریکاه در افغانستان تلاش ها به خاطر ارتقای ظرفیت حکومت در زمینه تامین امنیت و ارائه خدمات ابتدائی ناکام شده است."

اگر مصاحبه ها، راپور های اخیر رسانه ها داخل کشور و وبسایت های افغانی و دستگاه های نشراتی کشورهای غربی تعقیب شود همه به این نتیجه رسیده اند که در ظرف چند سال آینده قوای امریکاه این کشور را در آینده نزدیک ترک گفته ویا فعالیت های نظامی خویش را محدود به تربیه چند عساکری سواد افغان معطوف خواهند نمود.

با تاسف عمیق فساد اداری، بی کفایتی، خویش خوری، قوم گرایی و قوم ستیزی چنان دامن گیر این کشور شده که مجال ویا توفیق آنرا نیافت که از کمک های گسترده جامعه بین المللی در ظرف دهسال گذشته بطور درست استفاده شود، پروژه های انکشافی و اقتصادی کشور همه روی کاغذ بوده و به جز چند پل و پلچک و جغله اندازی جاده ها در ولایات، کلینیک های کوچک صحنه؛ حفر چند چاه عمیق و احداث مکاتب و مدارس بی معلم و بی وسایل بناه گردید ولی پروژه های مهم و مفید نسبتا بزرگی که به زیر بنای اقتصادی کمک و تاثیر چشم گیر به توسعه اقتصاد ملی شود و قوای عاطل، بیکار و بی روزگار کشور را مصروف کار کند به ندرت می توان یافت. از نگاه احصائیوی

تعداد بیکاران را در راپور های اقتصادی 40 % تذکر داده اند ولی همه به این نظر اند که سطح بیکاری به مراتب بیشتر از 40 فیصد است .

وزرات خانه ها شکایت داشتند که موفق به مصرف بوجه تعیین شده در سال های گذشته نسبت کمبود پرسونل فنی و بیروکراسی بی مورد نشده اند . وحتی بوجه سال روان وزرات مالیه نسبت نواقص فنی و بی عدالتی در ولایات مختلف از جانب پارلمان برای بار دوم رد گردید.

در راپور های وزارت تجارت و وزارت مالیه میزان انکشاف اقتصادی سالهای گذشته را به ده الی 12 فیصد نشان داده اند در حالیکه سنجش انکشاف در افغانستان یک معیار انکشاف کاذب است و فعالیت های اقتصادی این کشور متکی به کمک های جامعه جهانی است و اگر این کمک ها قطع گردد افغانستان به یک بحران عمیق اقتصادی دچار خواهد شد.

از نگاه روش سیاسی کشور روبه قهقراست و به تدریج جامعه ما در اثر نارسائی های سیاسی روبه فروپاشی است مشاورین رئیس جمهور به استثنای یک الی دوفتر متباقی یک گروهی از اشخاص بی کفایت سیاسی اندکه به افکار منفی سلطه جوئی و قوم گرایی گرایش دارند و انحطاط اجتماعی را دامن میزنند .

از ابتدای روند انتخابات وکلای پارلمان تا امروز پروسه انتخابات جنجال برانگیز و با تقلب های گسترده

در صندوق های آرا همراه بود , عدم شرکت مردم بطور وسیع در انتخابات نسبت تهدید ترور و وحشت طالبان و

پیامدهای تقلب گسترده توجه مطبوعات جهان را برای چندین ماه مکمل بخود معطوف ساخت , نه موسسه جهانی ملل متحد و نه کشور های کمک دهنده موفق به یک راه حلی که قناعت مردم افغان و جامعه بین المللی را حاصل کند بدست آمد و با یک نا امیدی خاص و بطور اجبار نتیجه انتخابات ناقص را به اصطلاح عام (بینی خمیری) ساختند و مردم هم آنرا با همان کمبودی ها نسبت وضع اضطراری کشور قبول نمودند . و رئیس جمهور افتتاح پارلمان را تا که امکان اش موجود بود به تاخیر انداخت و با یک بهانه انتخابات ولایت لوگر را غیر عادلانه خواند . و بالاخره اولین جلسه پارلمان را در اثر فشار های داخل و خارج از کشور بعد از یک وقفه طولانی افتتاح نمود و در صحبت خود از یک سو این وظیفه خطیر را به نمایندگان ملت تبریک گفت و آنرا مشروعیت بخشید و از جانب دیگر رئیس جمهور آقای کرزی یک محکمه اختصاصی را برا نا مشرع ساختن پارلمان بوجود آورد و یک بار دیگر بحران سیاسی را عمداً بوجود آورد .

اکنون هر سه قوای سیاسی , قضائی و مقننه باهم به رقابت برخاسته و هر یک سعی دارد که به یک نوعی موقف و استقلال عمل یک دیگر را تضعیف کند که البته این روش به ضرر کشور و ملت است و جامعه ما را از هر جهت آسیب پذیرتر ساخته است . ایجاد بحران سیاسی و تنش های که بین پارلمان و قوه قضائی بوجود آمده مسئول آن تنها و تنها آقای کرزی است .

انتخاب شخص آقای کرزی هم به حیث رئیس جمهور کشور با تقلب همراه بود، و پارلمان فعلی که مطابق به زوق و خواسته های جناب رئیس جمهور نبود صرف به همین علت یک محکمه اختصاصی را ایجاد کرد و این محکمه هم 62 کاندید بازنده را برنده و در عوض بعد از گذشت شش ماه 62 عضو پارلمان را که رئیس جمهور، در روز افتتاح پارلمان را مشروعیت داد ولی در اثر فیصله محکمه اختصاصی نماینده های پارلمان به تقلب ملزم شناخته شد و از نگاه حقوقی این 62 نماینده مجرم شناخته شدند که مغایر ماده قانون اساسی است و این حرکت تنش های خطرناکی را میان هر سه قوای سیاسی، مقننه و قضائی بوجود آورد.

انکشافات سیاسی اخیر افغانستان را به دو راه سرنوشت ساز سیاسی میکشاند:

اول: آقای کرزی که برای بار دوم رهبری سیاسی کشور را بدست گرفته و باز هم همان سیاست غیر قابل تامل را ادامه میدهد و همراه با یک تعداد از متقلبین به اصطلاح جهادی که دست شان آلوده به جنایات جنگی و تجارت و قاچاق مواد مخدر است که بنام دار و دسته کرزی معروف شده اند به پیش خواهند گرفت که این اشتباه بزرگ سیاسی کشور را به پرتگاه نیستی و تجزیه کشور خواهد کشانید و دیری نخواهد گذشت که رژیم کرزی حمایت جامعه جهانی را بکلی از دست خواهد داد دیر یازود از اریکه قدرت پائین افتاده و جای را برای اشغال دوباره طالبان عقب گراه و جنایت کاران حرفوی خالی خواهد نمود.

راه دومی اینست که کرزی بالاخره متوجه اشتباهات گذشته خویش شده و یک پروگرام وسیع مجادله بر ضد ارتشاه، فساد اداری و فتنه گری وضع نموده و با همکاری یک تیم قوی کاری و بکلی جدید که شامل اشخاص فنی با استعداد و با تجربه اداری، که فراخ نگر و گسترده اندیش که عاری از تعصب قومی و زبانی باشند و صرف به پیشرفت این کشور فکر کنند با جدیدت خاص بکار شروع و به این ترتیب اعتماد ملی را جلب نماید..

از جانب دیگر پروژه های زود رس بانیست طرح شود که برای ملیون ها انسان بیکار مصروفیت خلق نموده و یک روزنه امید زندگی برای این بیچاره ها جستجو و هرچه زودتر مردمان بیکار از دایره فقر و بیچارگی کشانیده شود.

بهترین راه نظر به شرایط فعلی طرح پروژه های زود رس که باعث خلق کار در یک مدت کوتاه است، و مزید بر آن توسعه زمین های زراعتی، احداث بند های آبیاری تمديد کانال ها و غرس اشجار مثمر است اگر پروژه های آبیاری و ساختمان بند های بزرگ و کوچک آب در مسیر دریای کابل، آمو

، هلمند ، ارغنداب ، هریرود و کوکچه أحداث شود علاوه بر اینکه زمین های وسیع و باینر کشور تحت زرع آمده و مزید بر آن از این بند ها نیز برای انرژی استفاده خواهد شد که تولید انرژی باعث بنیان گذاری یک تعداد کارخانه های صنعتی خورد و بزرگ گردیده که بعدا برای جهش اقتصادی کشور رول مهم بازی خواهد نمود .

پروژه دیگری که به تعداد زیاد کارگران را جذب میکند ایجاد شاهراه ها است . ایجاد شاهراه ها یک تحول شگرف تجارتي و اقتصادی را در کشور رونما خواهد ساخت یکی از پروژه های مهم شاهراه هرات کابل از مسیر چخچران ، اروزگان ، یکولنگ ، دایکندی، بامیان وکابل است ، به تعداد صدها بل هزارها قراه و قصباتی که در امتداد این پروژه قرار میگیرنداز حالت انزوای جغرافیائی برآمده ویک مراودات اقتصادی ، تفاهم و تبادل فرهنگی واجتماعی را بار میاورد.

و مزید بر آن انتقال اموال و امتعه تجاری بداخل و خارج کشور با سرعت بیشتر صورت گرفته و تسهیلات بزرگ در هر بخش اقتصادی وارد خواهد نمود

آغاز این پروژه ها یک روش وسیع ملی بوده و برای جلب اعتماد اقشار ناراضی کشور وسیله خوبی شده میتواند از جانب دیگر انتقادات جدی که از جانب ولایات بر علیه روش غیر عادلانه حکومت کرزی بلند است روبه خاموشی گذاشته و مناطق محروم مرکزی ، شمال و شمال غربی که مردم محل این کمبودی ها را روش تبعیض اقتصادی ، فرهنگی ، زبانی و مذهبی حکومت میدانند تاحال مورد توجه جدی بازسازی قرار نگرفته اند یک امید واری و همکاری متقابل را بین حکومت و مردم برقرار خواهد ساخت .